

MYŠLENKY NA MĚSÍC ÚNOR

JÓZEF AUGUSTYN

V JEHO RANÁCH

KNA 2000

1. Nejhlubším smyslem Ježíšova utrpení není především fyzické strádání, ale absolutní poslušnost Otce.
2. Abychom mohli být po vzoru Ježíše poslušní Boha, musíme ho nejprve objevit jako milujícího Otce. Bez uvědomění si jeho nekonečné lásky může vést naše poslušnost snadno k závislosti živené pouhým strachem.
3. Dokážeme milovat jediné tehdy, jsme-li skutečně svobodní.
4. Svolíme-li, aby nás Bůh vedl, budeme znovu a znovu překvapováni nečekanými událostmi.
5. Vyřčením jména povolává Bůh člověka k bytí, tvoří ho. Jméno je vždy prvním slovem, jímž se Bůh na člověka obrací.
6. V našem životě nastávají chvíle, kdy musíme přinášet velké oběti a konat velké činy. Pokud se v důležitých a velikých chvílích svého života neosvědčíme, je to možná právě proto, že jsme úsilí o věrnost v maličkostech nepřijali za své.
7. Dopouští-li Bůh v našem životě zlo, pak výlučně z toho důvodu, abychom poznali, kým je a na čem se zakládá náš vztah k němu.
8. Prosme, abychom v následování Ježíšova postoje s pokorou přijímali nespravedlivé soudy a mínění, s nimiž se ve svém životě můžeme setkat.
9. Skutečná svoboda nás nevzdaluje od lidí a od života. Právě naopak nám dává stále větší citlivost, jemnost, otevřenost.
10. Prosme o vnitřní přesvědčení víry, že má Bůh pro nás i v té nejtěžší situaci východisko.
11. V dnešním světě nenávisti, odplaty a násilí se mají Kristovi učedníci odlišovat. Křesťan má svým životem ukazovat, že láska – jakkoli nesnadná a obětavá – je možná.
12. Modleme se za kněze, aby bylo svědectví jejich slova v souladu se svědectvím jejich života a aby celým životem odpovídali na své povolání.
13. I samého zla může Bůh využít jako místa setkání, jako zvláštní příležitosti k dalšímu prohloubení pouta důvěry a lásky.
14. Pouze hluboké přesvědčení víry, že se v každé Boží vůli skrývá naše štěstí, může působit, že se Boží vůle stane předmětem naší touhy a našich přání.

15. Skutečná láska je vždy pokorná. Nikdy nevyužívá převahy a násilí, nikdy nezotročuje. Pravá láska vždycky osvobozuje.
16. Ježíš mi chce posloužit bez ohledu na to, co se ukrývá v mém srdci, ať je nevinné a věrné jako srdce Janovo, nebo sebejisté a ustrašené jako Petrovo, ať je nevěřící jako Tomášovo, či dokonce se sklonem ke zradě jako Jidášovo.
17. Abychom Boží lásku mohli přijmout, je třeba jí nejprve důvěřovat. Lásku začínáme chápat v okamžiku, kdy ji přijmeme a začneme jí důvěřovat.
18. Pouze Bůh sám má bezprostřední přístup k lidskému srdci a jedině on ví, co se ve skutečnosti v každém skrývá.
19. Ježíš nás zve k nesení kříže spolu s ním a jedním dechem přislubuje, že spolu s ním také vstaneme z mrtvých a budeme s ním navěky kralovat.
20. Prosme o velkou touhu po modlitbě, protože pouze ta nám zajistí konečné vítězství nad všemi silami, které se v našem nitru staví proti Bohu.
21. Uvědomujeme-li si své nevěrnosti, Pán na nás hledí naplněn milosrdenstvím vždy, kdykoli je před ním uznáme a vyznáme – tak jako hleděl na Petra a ostatní své zmatené učedníky.
22. Děkujme Ježíši za to, že se nám stal podobným ve všem, i v pokušení. Prosme, abychom uprostřed našich nejrůznějších pokušení následovali jeho vroucné přání plnit ve všem Otcovu vůli.
23. Každý člověk dozná chvíle pochybností, zmatků a nejistoty. Pokud je člověk poctivý sám k sobě a snaží-li se být poctivý vůči Bohu – navzdory svým zmatkům i morální bídě -, vždycky nalézá správnou cestu k Bohu.
24. Pravda zůstává pravdou bez ohledu na to, zda je lidmi přijímána nebo odmítána. Ježíš vydává svědectví pravdě – za cenu vlastního života.
25. Dokud nedokážeme odevzdávat život pro své bližní, nebudeme schopni položit život pro Ježíše.
26. Prosme Boha o důkladné poznání vlastního srdce a nejhlubších motivů, jimiž se naše srdce řídí. Budeme-li Ježíši a jeho slovům skutečně naslouchat, pak své srdce objevíme.
27. Každá zlá vášeň člověka zaslepuje, takže není s to správně užívat svého rozumu a srdce.
28. Svědomí, Boží hlas, promlouvá k člověku osobně – hlasem Otce, Syna a Ducha svatého.
29. Svědomí je hlasem lásky i tehdy – a snad právě tehdy – když napomíná, požaduje pravdu, poctivost, uznání hříchu a obrácení.